

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

کبیر توخی
۲۵ جون ۲۰۱۵

قهرمان واقعی و راستین کیست ؟

عوامل و ایادی تجاوزگر بر افغانستان در صور و اشکال ؛ تضاد هائی زیادی با هم دارند که در این عرصه و یا آن عرصه منجر به کشت و کشتار های زیاد و حتا بسیار زیاد هم می شود .

کشتار مردم توسط طالبان و کشتار هزاران تن انسان بیگناه و بیدفاع توسط قوای ناتو و ایساف و امپریالیزم جنایتکار امریکا و گاهی هم در اشکال دراماتیک آن مثل آن خانمی که شمار زیادی طالب را مردار کرد و یا این جوان قد و قامت بلند که شش تن و یا بیشتر مهاجم به طویله را کشت ؛ نمونه و مثال و یا نقطه عطفی در بستر خونین ۱۴ - ۱۵ سال جنگ به خاطر منافع امپریالیزم می باشد.

در حوزه کشت و کشتار، هر طبقه و قشر دید طبقاتی و قشری خودشان را دارند . برای آنانی که در راه تحکیم پایه های استعمار و امپریالیزم در افغانستان گام بر می دارند ؛ این سرباز «قهرمان» است . الگوی «شجاعت و شهامت و میهن پرستی» است . برای آن قشر نازک و ناچیزی که به دنبال بخش دیگر تضاد (طالبان) در حرکت اند و برای پیروزی شان هرکاری باشد ؛ انجام می دهند ، طالب بچه ها « قهرمان » است . در این معرکه هر دو طرف تضاد (ولو در ظاهر آشتی ناپذیر هم جلوه کنند) خاین به مردم و خاین به استقلال و آزادی کشور اند .

این سرباز سر فروخته بلند قامت (اما پست اهمت) از طویله نشینان حرفه ئی (که مانند اختاپوط به گوشت و پوست مردم ما چسپیده اند) دفاع کرد و نگذاشت که این رکن و پایه پوسیده دولت دست نشانده صدمه ببیند . امپریالیزم جنایتکار امریکا در سیاست تبدیل دشمن به دوست؛ حتا به خبرکش و مدافع امنیت استعمار در این اواخر خیلی موفق هم بوده

است . کارد را توسط مزدورانش طالبان به استخوان مردم رسانده و آن ساده اندیشان خوشباور را به راه خدمت به خود کشانده است .

نمونه تیپیک آن را می توان در ولایت زابل دید . مردم از ترس سگهای زنجیری امپریالیزم به "ملک " و "باشی" و "ده باشی" و "خانه سامان" و چایدار باشی "امپریالیزم غارتگر امریکا (دولت دست نشانده غنی پناه بردند و سلاح گرفتند ، تا با طالب بجنگند . شیوه کلاسیک استعماری تبدیل دشمن به دوست از طریق فشار و کشت و کشتار (ملیشه سازی) همان سیاست که سوسیال امپریالیزم در اشکال دیگرش ، در افغانستان سرو سامان داده بود .

قهرمانان واقعی و فرزندان راستین مردم را سوسیال امپریالیزم شوروی به همیاری مزدورانش (جلادان خلقی ، پرچمی و خادی) به زندان ها افکند و آنان را بعد از شکنجه های وحشت برانگیز کشت . به مجید و سازمانش نگاهی بیندازید که چریکهایش چسان در چند ساعت توانستند بی سر و صدا قشله (بارک نظامی) «حسین کوت» را در چند کیلومتری کابل اشغال نموده تمام مهمات و سلاح آن را طوری مصادره نمایند که دولت مزدور و دست نشانده کارمل - نجیب ، نتوانست از هزاران قبضه تفنگچه و ماشیندار (مسلسل) و دهشکه و خمپاره و راکت و.... یکی آن را بیابد . به مبارزات مسلحانه سازمان های ساما و رهائی و.... در بسا ولایات کشور نظر کنید که با چه شهامت و فداکاری و درایت درجبهات جنگ علیه اشغال کشور با اشغالگران روسی می جنگیدند ؛ نگاه کنید که قهرمانانش چگونه سربازان پوشالی و بادران روسی شان را بر زمین می افکندند . مجید ها ، فیض احمد ها ، مینا ها ، بهمن ها ، مسجدی ها ، نادر علی ها ، میرویس ها ، قاضی ضیاء ها طغیان ها شیر علم ها و صد ها تن دیگر اینان قهرمانان واقعی مردم اند ! آنانی که در راه آزادی میهن از سلطه سوسیال امپریالیزم در میدان نبرد جان دادند قهرمانان واقعی اند . در یک کلام : مردم ما قهرمانان اند ؛ نه این سرباز سرفروخته مدافع استعمار و امپریالیزم .

زننده و جاویدان باد قهرمانان واقعی (مردم افغانستان) !

(کبیر توخی) ۲۴ جون